

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 9.10.2008
KOM(2008)627 wersja ostateczna

2008/0190 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...] r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(przedstawiona przez Komisję)

{SEK(2008) 2572}

{SEK(2008) 2573}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Cele wniosku

Konsumenci i przedsiębiorstwa w Unii Europejskiej coraz częściej korzystają z pieniądza elektronicznego, który dopiero teraz zaczyna z powodzeniem zastępować inne środki płatnicze w przypadku niektórych rodzajów płatności dokonywanych w niektórych państwach członkowskich. Pieniądz elektroniczny nadal nie przynosi jednak wszystkich potencjalnych korzyści, jakich spodziewano się osiem lat temu, w czasie przyjmowania dyrektywy 2000/46/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością (zwanej dalej dyrektywą w sprawie pieniądza elektronicznego)¹.

W ocenie stosowania tej dyrektywy² wskazano, że niektóre jej przepisy najwyraźniej utrudniły rozwój rynku pieniądza elektronicznego, powstrzymując tym samym rozwój innowacji technologicznych. Z danych liczbowych dotyczących ograniczonej liczby instytucji pieniądza elektronicznego posiadających pełne zezwolenie lub niewielkiej ilości emitowanego pieniądza elektronicznego wynika, że funkcjonowanie pieniądza elektronicznego nie rozwinęło się dotychczas w większości państw członkowskich.

Obecnie, gdy nowoczesne i spójne ramy prawne dla usług płatniczych zostały już ustanowione na szczeblu Wspólnoty wraz z przyjęciem dyrektywy 2007/64/WE w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (zwanej dalej dyrektywą w sprawie usług płatniczych)³, konieczne jest pilne podjęcie dalszych działań sprzyjających powstaniu rzeczywistego jednolitego rynku usług w zakresie pieniądza elektronicznego w Unii Europejskiej.

Niniejszy wniosek Komisji zajmuje się w szczególności unowocześnieniem przepisów dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego, ze szczególnym uwzględnieniem systemu nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami pieniądza elektronicznego, przy zapewnieniu zgodności z systemem dotyczącym instytucji płatniczych określonym w dyrektywie w sprawie usług płatniczych. Celem wniosku jest umożliwienie opracowania nowych, innowacyjnych i bezpiecznych usług z wykorzystaniem pieniądza elektronicznego, zapewnienie dostępu do rynku nowym uczestnikom oraz sprzyjanie rzeczywistej i skutecznej konkurencji pomiędzy wszystkimi uczestnikami rynku. Innowacje na rynku płatniczym przyniosą zauważalne korzyści dla konsumentów, przedsiębiorstw i szeroko rozumianej gospodarki europejskiej. Kreatywne rozwiązania sprzyjać będą zwiększeniu szybkości realizacji płatności, wygodzie dla użytkowników i nową funkcjonalnością dla e-społeczeństwa XXI wieku.

---

¹ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, s. 39.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

1.2. Kontekst ogólny

Obecna ilość pieniądza elektronicznego jest niezadowalająco niska, głównie dlatego, że po przyjęciu dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego liczba nowych podmiotów wchodzących na rynek płatniczy nie była tak znacząca, jak oczekiwano. Dlatego w większości państw członkowskich pieniądz elektroniczny nie jest dotychczas uznawany za wiarygodną alternatywę dla gotówki. Pełny potencjał rynku pieniądza elektronicznego pozostaje nadal niewykorzystany, skoro nie przyczynił on się w znacznym stopniu do stymulowania wydatków konsumpcyjnych i wzrostu gospodarczego. Wartość pozostającego w obiegu pieniądza elektronicznego wynosi zaledwie 1 miliard euro w porównaniu do 637 miliardów euro w gotówce znajdujących się w obiegu w sierpniu 2007 r. Na koniec 2007 r. odnotowano 20 instytucji pieniądza elektronicznego oraz 127 podmiotów korzystających z wyłączenia.

Obecnie obowiązująca dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego została przyjęta w odpowiedzi na pojawienie się nowych kategorii z góry opłaconych instrumentów płatniczych w kontekście szybkich zmian w otoczeniu biznesu związanych z rewolucją w dziedzinie technologii informatycznych. Dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego dążyła do otwarcia rynku dla emisji pieniądza elektronicznego poprzez stworzenie „instytucji pieniądza elektronicznego” regulowanych w ramach szczególnego systemu nadzoru ostrożnościowego. Celem było stworzenie wyraźnie określonych ram prawnych opracowanych z myślą o wzmocnieniu jednolitego rynku płatności elektronicznych oraz stymulowaniu konkurencji przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego poziomu nadzoru ostrożnościowego. Pewne nieodłączne słabe punkty uniemożliwiły jednak osiągnięcie oczekiwanych wyników. Te słabe punkty wskazano w ocenie dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego. Wiążą się one głównie z tym, że ramy prawne i ostrożnościowe dla instytucji pieniądza elektronicznego przewidziane w obecnie obowiązującej dyrektywie nie są odpowiednie.

Pierwszy problematyczny aspekt związany jest z niejasnym charakterem definicji pieniądza elektronicznego i zakresu dyrektywy, który powoduje niepewność prawną i utrudnia rozwój rynku. Drugi dotyczy niespójnych ram prawnych wraz z nieproporcjonalnym systemem nadzoru ostrożnościowego, niespójnymi procedurami wyłączeń oraz udzielania zezwoleń, jak również stosowania przepisów dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy wobec usług dotyczących pieniądza elektronicznego. Ta ogólna niespójność prawna zwiększy się po wdrożeniu przepisów dyrektywy w sprawie usług płatniczych (do listopada 2009 r.), ponieważ niektóre z wymogów w zakresie systemu nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami płatniczymi różnią się znacznie od wymogów stosowanych obecnie w odniesieniu do instytucji pieniądza elektronicznego (np. instytucje pieniądza elektronicznego podlegają obecnie zasadzie wyłączności działalności, podczas gdy instytucje płatnicze podlegać jej nie będą).

Tradycyjnie to banki oferowały usługi płatnicze na podstawie przepisów unijnych dyrektyw bankowych. Przepisy te zmieniono w 2006 r. i zastąpiono dyrektywą 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (przekształcenie dyrektywy 2000/12/WE)⁴ oraz dyrektywą 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (przekształcenie dyrektywy 93/6/EWG)⁵, zwanymi dalej dyrektywą w sprawie wymogów kapitałowych.

---

⁴ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

⁵ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

Pieniądz elektroniczny może być emitowany przez instytucje pieniądza elektronicznego (które dla celów dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych uważa się za instytucje kredytowe „do celów specjalnych”) działające na podstawie przepisów dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego. Instytucje kredytowe, działające na podstawie przepisów dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, również mogą emitować pieniądz elektroniczny w ramach dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego. Istnieją więc obecnie dwie opcje dla usługodawców zamierzających emitować pieniądz elektroniczny:

- ubieganie się o zezwolenie dla instytucji pieniądza elektronicznego na podstawie dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego lub
- ubieganie się o otrzymanie pełnego zezwolenia dla instytucji kredytowej.

Dyrektywa w sprawie usług płatniczych dostarcza podstaw prawnych dla stworzenia ogólnounijnego jednolitego rynku płatności. Ma ona na celu ustanowienie nowoczesnego i kompletnego zestawu zasad stosowanych wobec wszystkich usług płatniczych w Unii Europejskiej. Państwa członkowskie będą musiały wdrożyć dyrektywę najpóźniej do dnia 1 listopada 2009 r. W tytule II dyrektywy w sprawie usług płatniczych wprowadzono nową kategorię dostawców usług płatniczych, a mianowicie „instytucje płatnicze”. Instytucje płatnicze korzystają z odrębnego systemu nadzoru ostrożnościowego, który różni się od systemu stosowanego wobec instytucji pieniądza elektronicznego oraz instytucji kredytowych. Instytucje płatnicze nie mogą jednak emitować pieniądza elektronicznego. Zakazuje się im również przyjmowania depozytów od użytkowników usług płatniczych i zezwala na wykorzystywanie środków uzyskanych od użytkowników usług płatniczych wyłącznie w celu świadczenia usług wyszczególnionych w załączniku do dyrektywy w sprawie usług płatniczych. Działalność w zakresie emisji pieniądza elektronicznego nie jest wyszczególniona w załączniku do dyrektywy w sprawie usług płatniczych, ale wynika implícite z jednego z punktów załącznika I do dyrektywy 2006/48/WE.

1.3. Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Wspólnoty

Podejście to jest spójne z pozostałymi obszarami polityki i celami zakładającymi stworzenie prawdziwego rynku wewnętrznego usług finansowych, a także przyczynia się do stworzenia jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA). Jest ono spójne ze strategią lizbońską, ponieważ przegląd dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego będzie sprzyjał innowacjom technologicznym oraz przyczyni się do wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Na podstawie klauzuli przeglądowej dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego (art. 11) Komisja zainicjowała proces oceny na początku 2005 r. W lipcu 2005 r. służby Komisji rozpoczęły konsultacje społeczne w celu przeprowadzenia oceny. W lipcu 2006 r., na podstawie wyników oceny oraz konsultacji społecznych, służby Komisji opublikowały

dokument roboczy swoich służb dotyczący przeglądu dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego⁶.

Prowadzono regularne konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami na temat celów i treści wniosku. W okresie od grudnia 2007 r. do czerwca 2008 r. dwie grupy ekspertów do spraw płatności detalicznych, odpowiednio grupa ekspertów rządowych ds. systemu płatniczego oraz grupa ds. rynku systemów płatniczych omawiały przegląd dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego. Ponadto zorganizowano regularne dwustronne dyskusje z państwami członkowskimi, Europejskim Bankiem Centralnym, sektorem usług płatniczych (banki, instytucje pieniądza elektronicznego i dostawcy usług płatniczych za pośrednictwem sieci telefonii komórkowej), organizacjami konsumentów itp.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Główne ustalenia zawarte w sprawozdaniu z oceny i wynikające z konsultacji społecznych zostały podsumowane w dokumencie roboczym służb Komisji dotyczącym przeglądu dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego, wydanym w lipcu 2006 r.⁷. Większość respondentów wskazała na potrzebę dokonania przeglądu dyrektywy, twierdząc, że niektóre jej przepisy prawdopodobnie utrudniły rozwój rynku pieniądza elektronicznego.

W trakcie przeglądu zainteresowane strony wyraziły obawy, że obecnie obowiązującą dyrektywę cechuje brak pewności prawnej z uwagi na niejasną definicję pieniądza elektronicznego i nieprecyzyjny zakres dyrektywy.

Ponadto w sprawozdaniu z przeglądu wskazano, że wysokie wymagania kapitałowe, a także niektóre ograniczenia (np. zakres działalności instytucji pieniądza elektronicznego) oraz wymagania nałożone na mocy dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego utrudniły rozwój rynku pieniądza elektronicznego.

Zestawienie najważniejszych uwag zgłoszonych w ramach konsultacji społecznych można znaleźć na stronie:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

W trakcie przygotowywania niniejszego wniosku Komisja w dużej mierze korzystała z pomocy specjalistów zewnętrznych. Ocena przygotowana przez konsultantów zewnętrznych, konsultacje społeczne i wkład dwóch grup ekspertów stanowiły cenne źródło wiedzy specjalistycznej. Zorganizowano na ten temat specjalne spotkanie z przedstawicielami sektora pieniądza elektronicznego i Europejskim Bankiem Centralnym.

2.3. Ocena skutków

Rozważono szeroki wachlarz rozwiązań mających na celu uporanie się z problemami wpływającymi na usługi w zakresie pieniądza elektronicznego oraz osiągnięcie

---

⁶ SEC(2006) 1049 z 19.7.2006, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Por. przypis 5.

wyznaczonych celów. Dwa główne problemy, omówione w sekcji trzeciej, wynikają z kwestii związanych z:

- (1) definicją pieniądza elektronicznego i określeniem zakresu dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego;
- (2) nieodpowiednimi ramami prawnymi (system nadzoru ostrożnościowego, wyłączenia i przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy).

Na podstawie wstępnej analizy różnych opcji polityki w odniesieniu do różnych celów polityki dokonano oceny pięciu kluczowych opcji polityki: 1) niepodejmowanie żadnych działań; 2) wydanie zwykłych wytycznych; 3) zastosowanie systemu nadzoru ostrożnościowego dla instytucji płatniczych wobec instytucji pieniądza elektronicznego; 4) zastosowanie szczegółowego systemu nadzoru ostrożnościowego wobec instytucji pieniądza elektronicznego; 5) uchylenie dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego.

Na podstawie oceny opcji polityki uznano, że najlepszym rozwiązaniem będzie ujednolicenie z przepisami dyrektywy w sprawie usług płatniczych zgodnie z opcją polityki nr 3 i opcją polityki nr 4. Oczekuje się, że obydwie opcje polityki będą miały pozytywny wpływ na rozwój rynku pieniądza elektronicznego z punktu widzenia wartości pieniądza elektronicznego w obiegu (potencjalny wzrost do około 10 miliardów euro) i liczby instytucji (do około 120 instytucji pieniądza elektronicznego).

Główne zalety opcji polityki nr 4 to dostępność szczegółowego systemu nadzoru ostrożnościowego proporcjonalnego do ryzyka związanego z instytucjami pieniądza elektronicznego i utrzymanie istniejących wymogów w zakresie sprawozdawczości dla instytucji pieniądza elektronicznego w celu zapewnienia monitorowania rynku. Do wad należy zaliczyć większe obciążenia administracyjne, które pozostają jednak proporcjonalne do celów tej opcji.

Zaletą opcji polityki nr 3, przewidującej zastosowanie wymogów ostrożnościowych obowiązujących dla instytucji płatniczych, jest zmniejszenie obciążeń administracyjnych, ponieważ nie nakłada ona żadnych wymogów w zakresie sprawozdawczości. Główną wadą tej opcji jest utrudnienie monitorowania rynku. Ponadto przedmiotowy system nadzoru ostrożnościowego jest pośrednio powiązany z ryzykiem dotyczącym instytucji pieniądza elektronicznego ze względu na wielkość płatności dokonywanych przy użyciu pieniądza elektronicznego.

Opcja polityki nr 1 (niepodejmowanie żadnych działań) lub opcja polityki nr 2 (wydanie wytycznych) przyczyniłyby się do utrzymania skomplikowanego charakteru ram prawnych po transpozycji dyrektywy w sprawie usług płatniczych w 2009 r. i utrudniłyby dalszy rozwój rynku. Opcja nr 5 (uchylenie dyrektywy) spowodowałaby niepewność prawną i utrudniłaby rozwój nowych usług dotyczących pieniądza elektronicznego.

Przeprowadzona przez Komisję ocena skutków dostępna jest na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Krótki opis proponowanych działań

Nowy wniosek ma zupełnie nową strukturę. Biorąc pod uwagę pożądane ujednolicenie z dyrektywą w sprawie usług płatniczych oraz fakt, że wszystkie przepisy zostały zmienione, obecnie obowiązująca dyrektywa w sprawie pieniądza elektronicznego zostanie uchylona i zastąpiona nowym wnioskiem.

Główne zmiany, które zostaną wprowadzone na podstawie wniosku, są następujące:

Artykuły 1 i 2: Sprecyzowanie zakresu dyrektywy oraz definicji pieniądza elektronicznego

Obecnie obowiązująca dyrektywa wywołuje niepewność prawną dotyczącą możliwości zastosowania jej do niektórych modeli działalności gospodarczej oraz utrudnia rozwój nowych i innowacyjnych usług. Zgodnie z propozycjami wysuniętymi w sprawozdaniu z przeglądu niezbędne jest sprecyzowanie definicji „pieniądza elektronicznego” i „instytucji pieniądza elektronicznego” w celu rozwiania wątpliwości związanych z tym, jakie modele działalności gospodarczej są objęte dyrektywą i jakie usługi reguluje dyrektywa 2007/64/WE. Proponuje się neutralną technicznie i prostszą definicję „pieniądza elektronicznego”.

Artykuły 3, 6, 7 i 9: Przegląd wymogów ostrożnościowych

System nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami pieniądza elektronicznego jest obecnie ściśle powiązany z systemem nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi określonym w dyrektywie 2006/48/WE. Na podstawie jakościowej oceny ryzyka przeprowadzonej w ramach oceny skutków Komisja uważa, że obecnie obowiązujące wymogi ostrożnościowe są nadmierne w stosunku do ryzyka związanego z tą działalnością. W celu ułatwienia prawdopodobnego w przyszłości włączenia przepisów tej dyrektywy do dyrektywy 2007/64/WE, a także biorąc pod uwagę ścisły wzajemny związek między pieniądzem elektronicznym a płatnościami elektronicznymi, ważne jest zapewnienie ciągłej spójności między systemami odpowiednio dla instytucji płatniczych i instytucji pieniądza elektronicznego. Wniosek zawiera zatem następujące dostosowania:

Zastosowanie **jakościowych wymogów ostrożnościowych** określonych w tytule II dyrektywy 2007/64/WE wobec instytucji pieniądza elektronicznego (art. 3). Obejmuje to procedurę udzielania zezwoleń wynikającą z dyrektywy 2007/64/WE, zgodnie z którą instytucje pieniądza elektronicznego muszą złożyć wniosek do właściwych organów macierzystego państwa członkowskiego, zawierający między innymi program działalności, biznesplan oraz dokumentację potwierdzającą posiadanie kapitału założycielskiego i opisującą rozwiązania w zakresie zarządzania. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania wniosku właściwe organy informują instytucję o udzieleniu lub odmowie wydania zezwolenia.

Obniżenie progu **wymogu dotyczącego kapitału założycielskiego** z 1 miliona euro do 125 000 euro (art. 6). Kapitał założycielski jest uważany za nadmierny i nieproporcjonalny w stosunku do ryzyka związanego z usługą. Wysoki kapitał założycielski jest postrzegany jako główna przeszkoda dla mniejszych przedsiębiorstw (zwłaszcza dla instytucji, korzystających z wyłączeń) w ubieganiu się o zezwolenie na działalność jako instytucja pieniądza elektronicznego.

Zastąpienie aktualnych **wymogów dotyczących kapitału bieżącego** nowymi metodami obliczania na podstawie charakteru i profilu ryzyka związanego z instytucjami pieniądza elektronicznego (art. 7).

Artykuły 8 i 9: Działalność i wymogi ochronne

Obecnie, w myśl art. 1 ust. 4 dyrektywy w sprawie pieniądza elektronicznego, zakazuje się instytucjom pieniądza elektronicznego prowadzenia działalności innej niż działalność polegająca na emitowaniu pieniądza elektronicznego i świadczeniu usług ściśle powiązanych. Ograniczenie działalności nie jest zgodne z podejściem do instytucji płatniczych opartym na braku wyłączości, zgodnie z którym instytucje te, na mocy dyrektywy 2007/64/WE, mogą angażować się w działalność polegającą na świadczeniu usług innych niż płatnicze (np. sprzedaż detaliczna lub usługi telekomunikacyjne). Wskazane jest przyjęcie bardziej spójnego podejścia. Działalność instytucji pieniądza elektronicznego niekoniecznie musi się ograniczać do emitowania pieniądza elektronicznego, dlatego też wymogi ochronne, takie jak wymogi art. 9 dyrektywy 2007/64/WE, powinny być stosowane w przypadku hybrydowych instytucji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 5: Możliwość wykupu

Potrzebne jest sprecyzowanie stosowania wymogów dotyczących możliwości wykupu (przysługująca konsumentowi możliwość odzyskania własnego pieniądza elektronicznego w dowolnym czasie przelewem lub w gotówce), ze szczególnym uwzględnieniem ich stosowania w kontekście telefonii komórkowej. Konsumentom powinni mieć prawo wykupu środków w dowolnym czasie i bez dodatkowych opłat, jeśli następuje wykup całości. W przypadku wykupu częściowego przed zakończeniem umowy emitent może obciążyć posiadacza opłatą współmierną do kosztów takiej operacji.

Artykuł 10: Wyłączenia

W sprawozdaniu z przeglądu wskazano, że należy utrzymać równowagę pomiędzy ułatwianiem dostępu do rynku, zapewnianiem dostatecznej ochrony i unikaniem zakłóceń konkurencji. Istnieje również potrzeba wprowadzenia zachęty dla instytucji, które działają na podstawie wyłączenia, ale zamierzają uzyskać pełne zezwolenia. Sugeruje się ujednolicenie systemu wyłączeń dla instytucji pieniądza elektronicznego z systemem określonym w art. 26 dyrektywy 2007/64/WE. Zmianę tę należy postrzegać w kontekście mniejszych wymogów wejściowych dla instytucji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 16: Przepisy dotyczące prania pieniędzy

Zważywszy na niskie średnie kwoty objęte transakcjami z wykorzystaniem pieniądza elektronicznego, pełne zastosowanie wymogów dotyczących identyfikacji i ewidencji można uznać za nieproporcjonalne z uwagi na związane z nimi wysokie koszty administracyjne dla sektora płatniczego w kontekście małej wartości płatności za pośrednictwem Internetu lub telefonii komórkowej. Obecnie obowiązująca dyrektywa nie zawiera żadnych szczegółowych przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy. W dyrektywie 2005/60/WE wprowadzono jednak uproszczony system należytej staranności wobec klienta, który stosuje się w przypadku pieniądza elektronicznego. Podobny system został też wprowadzony do rozporządzenia w sprawie informacji o zleciennodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym. Proponuje się ujednolicenie tych niskich kwot z kwotami określonymi w art. 34 i 53 dyrektywy 2007/64/WE, a tym samym zwiększenie kwot progów określonych w art. 11

ust. 5 lit. d) dyrektywy 2005/60/WE. Środek ten przyczyni się do uniknięcia podwójnej identyfikacji w sytuacjach związanych z rachunkami. Ponadto działania uzupełniające podjęte przez ten sektor przyczynią się do zmniejszenia ryzyka. Będzie to zgodne z podejściem samoregulacji w obszarze płatności (np. SEPA).

Artykuł 17: Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

Instytucje pieniądza elektronicznego nie przyjmują depozytów. Monopol na przyjmowanie depozytów utrzymują instytucje kredytowe. Właściwe jest jednak rozważenie traktowania instytucji pieniądza elektronicznego jako „instytucji finansowych” dla celów dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych 2006/48/WE. W art. 4 ust. 5 i w załączniku I do dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych wprowadzono zmiany w celu odzwierciedlenia tego podejścia oraz zagwarantowania, że instytucje kredytowe nadal będą mogły emitować pieniądz elektroniczny.

3.2. Podstawa prawna

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 47 ust. 2 i art. 95 Traktatu WE.

3.3. Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości jest przestrzegana. Zgodnie z tą zasadą działanie na poziomie wspólnotowym powinno być podejmowane wyłącznie w sytuacji, w której przewidywane cele nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie.

Dyrektywa 2000/46/WE stworzyła harmonijny jednolity rynek dla wprowadzenia pieniądza elektronicznego w Unii Europejskiej. Nadal występują jednak pewne utrudnienia, które należy usunąć na szczeblu ogólnoeuropejskim. Handel elektroniczny ze swej natury jest kwestią o charakterze globalnym, a rozwiązania wyłącznie na poziomie krajowym powstrzymywałyby rozwój pieniądza elektronicznego. Podejście ogólnowspólnotowe jest właściwe, ponieważ we wszystkich państwach członkowskich muszą obowiązywać takie same przepisy i zasady, aby osiągnąć pewność prawa i równe zasady konkurencji dla wszystkich uczestników rynku.

3.4. Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ ma on na celu zapewnienie pełnej harmonizacji jedynie w kwestiach, które są niezbędne do przezwyciężenia przeszkód w rozwoju jednolitego rynku pieniądza elektronicznego i które zostały wskazane podczas otwartych konsultacji z zainteresowanymi stronami.

Wszystkie proponowane przepisy zostały poddane badaniu proporcjonalności i intensywnym konsultacjom w celu zapewnienia właściwej i proporcjonalnej regulacji. Przejawia się to przede wszystkim w zasadach ostrożnościowych dla instytucji pieniądza elektronicznego, klauzulach dotyczących wyłączeń i możliwości wykupu.

3.5. Wybór instrumentu

Nadal wymagane jest działanie regulacyjne w celu zapewnienia niezbędnych ram prawnych, które harmonizują nadzór ostrożnościowy nad instytucjami pieniądza elektronicznego, w szczególności w zakresie niezbędnym dla zapewnienia ich bezpiecznego działania i

finansowej integralności. Komisja proponuje zatem utrzymanie tego samego instrumentu (dyrektywy).

Komisja sugeruje raczej dyrektywę niż rozporządzenie, ponieważ ten pierwszy instrument jest lepiej dostosowany do harmonizowania już obowiązującego prawodawstwa. Jest on również zgodny z charakterem poprzedniego instrumentu wybranego w celu zharmonizowania zasad w tym zakresie oraz z innymi instrumentami przyjętymi w powiązanych obszarach, takimi jak dyrektywa w sprawie usług płatniczych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

5.1. Symulacja, faza pilotażowa i okres przejściowy

Dla niektórych już istniejących instytucji pieniądza elektronicznego zostanie określony okres przejściowy na osiągnięcie zgodności z przepisami tytułu II dyrektywy.

5.2. Uproszczenie

Wniosek zapewnia uproszczenie prawodawstwa, uproszczenie procedur administracyjnych dla organów publicznych (wspólnotowych lub krajowych), a także uproszczenie procedur administracyjnych dla podmiotów prywatnych.

Nadzór nad instytucjami pieniądza elektronicznego będzie przebiegał według zharmonizowanego i spójnego podejścia, ujednoliconego z nadzorem instytucji płatniczych, przy zachowaniu tych samych zasad dla wszystkich państw członkowskich. Pomoże to uprościć procedury administracyjne.

Zaproponowane we wniosku podejście oparte na pełnej harmonizacji upraszcza procedury w odniesieniu do podmiotów prywatnych.

5.3. Uchylenie obowiązujących przepisów prawnych

Przyjęcie wniosku spowoduje uchylenie obowiązujących przepisów prawnych. Dyrektywa zastąpi dyrektywę 2000/46/WE.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia [...] r.

w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie oraz art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji⁸,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁹,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁰,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2000/46/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego¹¹ została przyjęta w odpowiedzi na powstanie nowych z góry opłaconych produktów płatności elektronicznej i miała na celu stworzenie przejrzystych ram prawnych dla wzmocnienia jednolitego rynku przy zapewnieniu odpowiedniego poziomu nadzoru ostrożnościowego.
- (2) Komisja przedstawiła sprawozdanie¹², w którym podkreślono konieczność dokonania przeglądu dyrektywy 2000/46/WE, ponieważ uznano, że niektóre jej przepisy utrudniły powstanie rzeczywistego jednolitego rynku dla usług w zakresie pieniądza elektronicznego.
- (3) Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego¹³ stworzyła nowoczesne i spójne ramy

---

⁸ Dz.U. C z , s.

⁹ Dz.U. C z , s.

¹⁰ Dz.U. C z , s.

¹¹ Dz.U. L 275 z 27.10.2000, s. 39.

¹² SEC(2006) 1049 z 19.7.2006.

¹³ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

prawne dla usług płatniczych, włącznie z koordynacją przepisów krajowych w sprawie wymogów ostrożnościowych dla nowej kategorii podmiotów świadczących usługi płatnicze, a mianowicie instytucji płatniczych.

- (4) W celu usunięcia przeszkód we wchodzeniu na rynek i ułatwienia podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego należy dokonać przeglądu przepisów, którym podlegają te instytucje, aby zapewnić równe warunki konkurencji dla wszystkich podmiotów świadczących usługi płatnicze.
- (5) Właściwe jest ograniczenie zakresu stosowania niniejszej dyrektywy do podmiotów świadczących usługi płatnicze, które emitują pieniądź elektroniczny. Nie powinna ona stosować się do instrumentów z góry opłaconych, które można wykorzystywać jedynie w ograniczony sposób, ponieważ pozwalają one posiadaczowi nabywać towary lub usługi wyłącznie w siedzibie emitenta lub na podstawie bezpośredniej umowy handlowej z profesjonalnym emitentem w ramach ograniczonej sieci podmiotów świadczących usługi albo ponieważ można je wykorzystywać wyłącznie do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług. Instrument można uznać za wykorzystywany w „ograniczonym zakresie”, jeśli można go wykorzystać wyłącznie do nabycia towarów lub usług w określonym sklepie, sieci sklepów lub do nabycia ograniczonego asortymentu towarów lub usług, bez względu na geograficzne położenie punktu sprzedaży. Przykładami takich instrumentów są karty sklepowe, karty stacji benzynowych, karty członkowskie, karty transportu publicznego oraz bony na posiłki. Nie należy wykluczać instrumentów, które można wykorzystać do zakupów w sklepach określonych handlowców, ponieważ takie instrumenty są z reguły projektowane dla sieci podmiotów świadczących usługi, które się ciągle powiększają. Ponadto dyrektywa nie powinna stosować się do transakcji płatniczych związanych z zakupem towarów lub usług cyfrowych, w przypadku których, z uwagi na istotę takiego towaru lub usługi, operator dodaje do nich wartość nierozdzielnie z nimi związaną, m.in. w formie narzędzi dostępu, dystrybucji lub wyszukiwania, pod warunkiem że z towaru lub usługi, o których mowa, można korzystać jedynie za pośrednictwem urządzenia cyfrowego, takiego jak telefon komórkowy lub komputer.
- (6) Właściwe jest wprowadzenie jasnej definicji pieniądza elektronicznego, tak aby była ona technicznie neutralna. Definicja ta powinna obejmować wszystkie sytuacje, w których podmiot świadczący usługi w zamian za środki pieniężne wydaje z góry opłaconą kartę z zapisaną wartością.
- (7) Definicja powinna obejmować pieniądź elektroniczny, który jest przechowywany na urządzeniu płatniczym dostępnym posiadaczowi albo zdalnie na serwerze i którym zarządza posiadacz za pośrednictwem rachunku płatniczego otwartego u podmiotu świadczącego usługi płatnicze. Zakres tej definicji powinien być na tyle szeroki, aby nie utrudniał innowacji technologicznych oraz aby obejmował nie tylko wszelkie rodzaje pieniądza elektronicznego dostępne obecnie na rynku elektronicznym, ale również te, które pojawiają się w przyszłości.
- (8) Należy dokonać przeglądu systemu nadzoru ostrożnościowego dla instytucji pieniądza elektronicznego i w większej mierze dostosować ten system do ryzyka, na jakie są narażone te instytucje. Należy zapewnić jego spójność z systemem nadzoru ostrożnościowego stosowanym w odniesieniu do instytucji płatniczych na podstawie dyrektywy 2007/64/WE.

- (9) Emisja pieniądza elektronicznego nie stanowi sama w sobie działalności w zakresie przyjmowania depozytów na mocy dyrektywy 2006/48/WE w świetle jej szczególnego charakteru jako substytutu monet i banknotów, który można wykorzystać wyłącznie do dokonywania płatności na ograniczoną kwotę, a nie jako formę oszczędzania. Warunki dotyczące udzielania i utrzymania zezwolenia na działalność jako instytucja pieniądza elektronicznego powinny obejmować wymogi ostrożnościowe, które są proporcjonalne do ryzyka operacyjnego i finansowego, na które narażone są takie podmioty w trakcie prowadzenia swojej działalności związanej z emitowaniem pieniądza elektronicznego, niezależnie od jakiegokolwiek innej działalności handlowej prowadzonej przez instytucję pieniądza elektronicznego.
- (10) Istnieje potrzeba wprowadzenia zasad dotyczących kapitału założycielskiego w połączeniu z kapitałem bieżącym w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony konsumentów oraz rzetelnego i ostrożnego działania instytucji pieniądza elektronicznego. Biorąc pod uwagę szczególny charakter pieniądza elektronicznego, należy dopuścić dodatkową metodę obliczania kapitału bieżącego, zachowując jednak pewien zakres uznania w odniesieniu do nadzoru, aby zapewnić, że ten sam rodzaj ryzyka będzie traktowany tak samo w odniesieniu do wszystkich podmiotów świadczących usługi płatnicze. Ponadto należy wprowadzić przepis, zgodnie z którym środki pieniężne klientów oraz środki pieniężne instytucji pieniądza elektronicznego przeznaczone na inne rodzaje jej działalności jest przechowywane oddzielnie. Instytucje pieniądza elektronicznego powinny także podlegać skutecznym zasadom w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu.
- (11) Ze względów bezpieczeństwa państwa członkowskie powinny dopilnować, aby pieniądz elektroniczny mogły emitować tylko instytucje pieniądza elektronicznego posiadające odpowiednie zezwolenie zgodnie z niniejszą dyrektywą, instytucje kredytowe posiadające zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE i, w pewnych warunkach, krajowe banki centralne i inne organy krajowe.
- (12) W celu utrzymania zaufania użytkownika niezbędne jest, aby pieniądz elektroniczny podlegał wykupowi. Możliwość wykupu sama w sobie nie oznacza, że środki pieniężne otrzymane w zamian za pieniądz elektroniczny powinny być traktowane jako depozyty lub inne środki pieniężne do celów dyrektywy 2006/48/WE. Zawsze powinna istnieć możliwość wykupu według wartości parytetowej. Wypłata całej kwoty zawsze powinna być zwolniona z opłat. Częściowa wypłata może pociągać za sobą pewne koszty dla emitenta. Może zatem podlegać proporcjonalnej i opartej na kosztach opłacie. Pozostaje to bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego w zakresie podatków i spraw społecznych, jak również wszelkich obowiązków emitenta określonych we właściwym prawodawstwie wspólnotowym lub krajowym obejmującym przepisy w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, działania służące zamrożeniu środków finansowych lub wszelkie inne środki szczegółowe związane z zapobieganiem przestępstwom i prowadzeniem dochodzeń w ich sprawie.
- (13) Należy zezwolić państwom członkowskim na wyłączenie stosowania niektórych przepisów niniejszej dyrektywy w odniesieniu do instytucji realizujących jedynie ograniczoną liczbę transakcji płatniczych. Instytucje korzystające z takiego wyłączenia nie powinny na podstawie niniejszej dyrektywy mieć prawa wykonywania swobody przedsiębiorczości ani świadczenia usług transgranicznych, ani nie powinny pośrednio wykonywać tych praw jako uczestnicy systemu płatności. Należy jednak rejestrować

dane wszystkich podmiotów świadczących usługi związane z pieniądzem elektronicznym, w tym instytucji korzystających z wyłączenia. W tym celu państwa członkowskie powinny wpisywać takie podmioty do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego bez stosowania wszystkich lub części warunków uzyskania zezwolenia.

- (14) W trosce o pewność prawną zasadne jest przyjęcie uzgodnień przejściowych, zapewniających instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły działalność zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi dyrektywę 2000/46/WE do prawa krajowego, możliwość kontynuacji tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego przez określony czas. Okres ten powinien być dłuższy w przypadku podmiotów, które skorzystały z wyłączenia, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2000/46/WE.
- (15) Niniejsza dyrektywa wprowadza nową definicję pieniądza elektronicznego, przy emisji którego można skorzystać z odstępstw, o których mowa w art. 34 i 53 dyrektywy 2007/64/WE, dlatego należy odpowiednio zmienić uproszczone zasady należytej staranności wobec klienta określone w dyrektywie 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu¹⁴.
- (16) Na mocy dyrektywy 2006/48/WE instytucje pieniądza elektronicznego uważa się za instytucje kredytowe, mimo że nie mogą one przyjmować depozytów od ludności ani udzielać kredytów ze środków otrzymanych od ludności. Biorąc pod uwagę system wprowadzony niniejszą dyrektywą należy zmienić definicję instytucji kredytowej podaną w dyrektywie 2006/48/WE, aby instytucje pieniądza elektronicznego nie były uważane za instytucje kredytowe. Instytucje kredytowe powinny jednak mieć możliwość emisji pieniądza elektronicznego i prowadzenia takiej działalności w całej Wspólnocie, pod warunkiem jednak, że działalność taka będzie wzajemnie akceptowana i zostanie poddana kompleksowemu nadzorowi ostrożnościowemu stosowanemu w przypadku instytucji kredytowych zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym z zakresu bankowości.
- (17) Przepisy niniejszej dyrektywy zastępują wszystkie odpowiednie przepisy dyrektywy 2000/46/WE, dlatego też dyrektywę 2000/46/WE należy uchylić.
- (18) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, z uwagi na potrzebę harmonizacji wielu różnych przepisów występujących obecnie w systemach prawnych różnych państw członkowskich, nie mogą zostać w sposób wystarczający osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza środki konieczne do realizacji tego celu.
- (19) Skuteczne stosowanie przepisów niniejszej dyrektywy wymaga dokonania przeglądu. Dlatego należy zobowiązać Komisję do sporządzenia sprawozdania trzy lata po upływie terminu transpozycji niniejszej dyrektywy.

---

¹⁴ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

- (20) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji¹⁵.
- (21) W szczególności należy przyznać Komisji uprawnienia do przyjmowania przepisów wykonawczych w celu uwzględnienia postępu technologicznego i zmian rynkowych. W związku z tym, że środki te mają charakter ogólny i ich celem jest zmiana innych elementów niż istotne elementy niniejszej dyrektywy poprzez dodanie nowych elementów innych niż istotne, należy je przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 5a decyzji 1999/468/WE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I ZAKRES ZASTOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością i w sprawie działalności polegającej na emisji pieniądza elektronicznego.
2. Z wyjątkiem art. 5 niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do instytucji kredytowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do usług opartych na instrumentach, które można wykorzystywać w celu nabycia towarów lub usług wyłącznie w pomieszczeniach wykorzystywanych przez emitenta lub na podstawie umowy handlowej z emitentem w ramach ograniczonej sieci dostawców usług albo w odniesieniu do ograniczonego asortymentu towarów lub usług;
4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do usług wykonywanych przy użyciu wszelkich urządzeń telekomunikacyjnych, cyfrowych lub informatycznych, w ramach których nabywane towary lub usługi dostarczane są do urządzenia telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego i mają być wykorzystywane za pośrednictwem tego urządzenia, pod warunkiem że operator systemu telekomunikacyjnego, cyfrowego lub informatycznego nie działa jedynie jako pośrednik między użytkownikiem usług płatniczych a dostawcą towarów i usług.

Artykuł 2 Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

---

¹⁵ Dz.U. L 84 z 17.7.1999, s. 23.

1. „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza osobę prawną, której udzielono zezwolenia na emisję pieniądza elektronicznego na podstawie tytułu II niniejszej dyrektywy;
2. „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną, stanowiącą prawo do roszczenia wobec emitenta, która jest przechowywana elektronicznie i emitowana w zamian za środki pieniężne w celu dokonywania transakcji płatniczych określonych w art. 4 ust. 5 dyrektywy 2007/64/WE, i akceptowana przez osoby fizyczne i prawne inne niż emitent;
3. „pieniądz elektroniczny pozostający w obiegu” oznacza średnią miesięczną wartość zobowiązań finansowych związanych z pieniądzem elektronicznym w okresie poprzednich dwunastu miesięcy;
4. „wielkość płatności” oznacza średnią wartość całkowitej kwoty przeprowadzonych miesięcznych transakcji płatniczych w okresie poprzednich dwunastu miesięcy.

TYTUŁ II

WYMOGI DOTYCZĄCE DOSTĘPU DO PODEJMOWANIA I PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI PRZEZ INSTYTUCJE PIENIĄDZA ELEKTRONICZNEGO

Artykuł 3

Ogólne zasady ostrożnościowe

Artykuły 5, 10-15 i 17-25 dyrektywy 2007/64/WE stosują się odpowiednio do instytucji pieniądza elektronicznego.

Artykuł 4

Zakaz emitowania pieniądza elektronicznego

Państwa członkowskie zakazują emitowania pieniądza elektronicznego osobom fizycznym lub prawnym, które nie są:

- (1) instytucją pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 2 ust. 1;
- (2) instytucją kredytową w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE;
- (3) podmiotami świadczącymi usługi płatnicze, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) i f) dyrektywy 2007/64/WE.

Artykuł 5

Możliwość wykupu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, aby na wniosek posiadacza emitent pieniądza elektronicznego umożliwił, w każdym czasie i według wartości parytetowej, wykup wartości pieniężnej posiadanego pieniądza elektronicznego.
2. Umowa pomiędzy emitentem a posiadaczem jasno określa warunki wykupu.

3. Jeżeli wykup ma miejsce przed terminem rozwiązania umowy, może dotyczyć częściowej albo pełnej wartości pieniądza przechowywanego elektronicznie.
4. Jeżeli wykup ma miejsce w dniu rozwiązania umowy, wartość pieniężna posiadanego pieniądza elektronicznego podlega wykupowi bez opłat.
5. Emitent może nałożyć opłatę jedynie w przypadku częściowego lub pełnego wykupu przed zakończeniem umowy. Poziom takiej opłaty musi być określony w umowie. Jest on proporcjonalny i współmierny do rzeczywistych kosztów poniesionych przez emitenta.

Artykuł 6 *Kapitał założycielski*

1. Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania, w czasie wydawania zezwolenia, kapitału założycielskiego, na który składają się pozycje określone w art. 57 lit. a) i b) dyrektywy 2006/48/WE, wynoszącego nie mniej niż 125 000 euro.

Artykuł 7 *Fundusze własne*

1. Oprócz wymogów dotyczących kapitału założycielskiego określonych w art. 6, państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania w każdym czasie funduszy własnych określonych w art. 57-61, 63, 64 i 66 dyrektywy 2006/48/WE.
2. Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego oblicza się zgodnie z jedną z trzech metod (A, B, C) określonych w art. 8 dyrektywy 2007/64/WE albo zgodnie z metodą D określoną w ust. 3. Odpowiednią metodę określają właściwe organy na podstawie prawodawstwa krajowego.
3. Metoda D: jeżeli wartość pieniądza elektronicznego równa jest wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu albo wielkości płatności, w zależności od tego, która z nich jest wyższa, fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego są równe co najmniej sumie następujących elementów:
  - a) 5% transzy pieniądza elektronicznego do 5 milionów euro;
  - b) 2,5% transzy pieniądza elektronicznego powyżej 5 milionów euro do 10 milionów euro;
  - c) 2% transzy pieniądza elektronicznego powyżej 10 milionów euro do 100 milionów euro;
  - d) 1,5% transzy pieniądza elektronicznego powyżej 100 milionów euro do 250 milionów euro;
  - e) 1% transzy pieniądza elektronicznego powyżej 250 milionów euro.

4. Na podstawie oceny procesów zarządzania ryzykiem, bazy danych związanych z ryzykiem strat i mechanizmów kontroli wewnętrznej instytucji pieniądza elektronicznego, właściwe organy mogą zażądać od instytucji pieniądza elektronicznego posiadania funduszy własnych w kwocie do 20 % wyższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania metody wybranej zgodnie z ust. 2, lub zezwolić instytucji pieniądza elektronicznego na posiadanie kwoty funduszy własnych do 20 % niższej od kwoty, która byłaby wynikiem zastosowania metody wybranej zgodnie z ust. 2.
5. Fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego nie mogą być mniejsze niż kwota, o której mowa w art. 6.
6. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeciwdziałania wielokrotnemu zaliczaniu tych samych elementów do funduszy własnych w przypadku, w którym instytucja pieniądza elektronicznego należy do tej samej grupy co inna instytucja pieniądza elektronicznego, instytucja kredytowa, przedsiębiorstwo inwestycyjne, spółka zarządzająca aktywami lub zakład ubezpieczeń. Przepis niniejszego ustępu stosuje się również w przypadkach, w których instytucja pieniądza elektronicznego prowadzi inne rodzaje działalności niż emisja pieniądza elektronicznego.

Artykuł 8 *Rodzaje działalności*

1. Oprócz emisji pieniądza elektronicznego, instytucje pieniądza elektronicznego są uprawnione do prowadzenia następujących rodzajów działalności:
  - a) świadczenia usług płatniczych wymienionych w załączniku do dyrektywy 2007/64/WE;
  - b) udzielania kredytów związanych z usługami płatniczymi, o których mowa w pkt 4, 5 lub 7 załącznika do dyrektywy 2007/64/WE, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 16 ust. 3 i 5 dyrektywy;
  - c) świadczenia usług operacyjnych i ściśle powiązanych usług dodatkowych związanych z emitowaniem pieniądza elektronicznego;
  - d) obsługi systemów płatności;
  - e) działalności gospodarczej innej niż świadczenie usług płatniczych z uwzględnieniem obowiązującego prawa wspólnotowego i krajowego.
2. Wszelkie środki otrzymywane przez instytucje pieniądza elektronicznego od użytkowników usług płatniczych w zamian za pieniądź elektroniczny nie stanowią depozytu ani innych podlegających zwrotowi środków w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE. Środki otrzymywane za wszelkie pozostałe usługi płatnicze nie stanowią depozytu ani innych podlegających zwrotowi środków w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE, ani też pieniądza elektronicznego w rozumieniu niniejszej dyrektywy.

3. Instytucje pieniądza elektronicznego nie mogą prowadzić działalności polegającej na przyjmowaniu depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi w rozumieniu art. 5 dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 9
Wymogi ochronne

1. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego prowadzącej którąkolwiek z działalności, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a) - d) i jednocześnie prowadzącej inne rodzaje działalności gospodarczej, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. e), ochrony środków pieniężnych otrzymanych od użytkowników usług płatniczych lub za pośrednictwem innego podmiotu świadczącego usługi płatnicze w celu wykonania transakcji płatniczych zgodnie z przepisami art. 9 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy 2007/64/WE.
2. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wymagać od instytucji pieniądza elektronicznego, które nie prowadzą innych rodzajów działalności, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a) - d), by również spełniały wymogi ochronne określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 10
Zwolnienia o charakterze dobrowolnym

1. Z wyjątkiem art. 20, 22, 23 i 24 dyrektywy 2007/64/WE państwa członkowskie mogą wyłączyć lub zezwolić swoim właściwym organom na wyłączenie stosowania całości lub części procedury i warunków określonych w art. 3, 6, 7 i 9 niniejszej dyrektywy oraz zezwolić im na wpis osób fizycznych lub prawnych do rejestru instytucji pieniądza elektronicznego, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) średnia całkowitej kwoty transakcji płatniczych z poprzednich dwunastu miesięcy wykonanych przez zainteresowaną osobę, w tym wszelkich agentów, za działania których ponosi ona pełną odpowiedzialność, nie przekracza 3 mln euro miesięcznie;
  - b) żadna z osób fizycznych odpowiedzialnych za zarządzanie przedsiębiorstwem lub za jego prowadzenie nie została skazana za przestępstwa związane z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu bądź za inne przestępstwa finansowe.

Wymóg określony w ust. 1 lit. a) podlega ocenie na podstawie całkowitej kwoty wielkości płatności prognozowanych w biznesplanie, chyba że właściwe organy zażądają korekty biznesplanu.

2. Siedziba główna osoby prawnej zarejestrowanej zgodnie z ust. 1 znajduje się w tym państwie członkowskim, w którym faktycznie prowadzi ona swoją działalność.
3. Osoby prawne, o których mowa w ust. 1, traktuje się jako instytucje pieniądza elektronicznego. Nie stosuje się jednak do nich art. 10 ust. 9 i art. 25 dyrektywy 2007/64/WE.

4. Państwa członkowskie mogą również wprowadzić uregulowanie, zgodnie z którym osoby prawne zarejestrowane zgodnie z ust. 1 mogą prowadzić tylko niektóre rodzaje działalności spośród wymienionych w art. 8 ust. 1.
5. Osoby prawne, o których mowa w ust. 1, zgłaszają właściwym organom każdą zmianę swojej sytuacji istotną ze względu na warunki określone w tym ustępie. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, by w przypadkach gdy przestają być spełniane warunki określone w ust. 1, 2 i 4, zainteresowane osoby miały obowiązek złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie 30 dni kalendarzowych zgodnie z art. 3. Zgodnie z art. 4 zakazuje się emisji pieniądza elektronicznego wszystkim osobom, które nie złożyły w tym okresie wniosku o udzielenie zezwolenia.
6. Niniejszy artykuł nie stosuje się w odniesieniu do przepisów dyrektywy 2005/60/WE lub krajowych przepisów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

TYTUŁ III ŚRODKI WYKONAWCZE

Artykuł 11 Środki wykonawcze

1. Komisja może przyjąć następujące środki:
  - a) środki mające na celu aktualizację kwot określonych w art.10 w celu uwzględnienia inflacji;
  - b) środki mające na celu zapewnienie jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy;
  - c) środki mające na celu uwzględnienie postępu technologicznego i zmian rynkowych.
2. Środki o których mowa w ust. 1, których celem jest zmiana innych elementów niż istotne elementy niniejszej dyrektywy, należy przyjąć zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 12.

Artykuł 12 Komitet

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Płatności powołany zgodnie z art. 85 dyrektywy 2007/64/WE.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5a ust. 1-4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

TYTUŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13
Pełna harmonizacja

Państwa członkowskie nie utrzymują ani nie przyjmują przepisów innych niż przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 14
Przegląd

Nie później niż [\[trzy lata po upływie terminu transpozycji, o której mowa w art. 18 ust. 1\]](#) Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Europejskiemu Bankowi Centralnemu sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej skutków, w szczególności w zakresie stosowania wymogów ostrożnościowych dla instytucji pieniądza elektronicznego, dołączając w odpowiednich przypadkach propozycję jej przeglądu.

Artykuł 15
Przepisy przejściowe

1. Państwa członkowskie zezwalają instytucjom pieniądza elektronicznego, które podjęły działalność zgodnie z przepisami wdrażającymi dyrektywę 2000/46/WE w państwie członkowskim, w którym mają swoją siedzibę główną, przed dniem wejścia w życie niniejszej dyrektywy, na kontynuowanie tej działalności bez zezwolenia przewidzianego w art. 3. Państwa członkowskie wymagają od instytucji pieniądza elektronicznego przekazania właściwym organom wszelkich stosownych informacji w celu umożliwienia tym ostatnim, w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie przepisów przyjętych na podstawie art. 11, oceny tego, czy instytucje spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie, a jeżeli nie, jakie środki należy podjąć w celu zapewnienia zgodności, lub czy odpowiednim środkiem jest cofnięcie zezwolenia. Instytucje pieniądza elektronicznego zachowujące zgodność z wymogami otrzymują zezwolenie i są wpisywane do rejestru. Zakazuje się emitowania pieniądza elektronicznego wszystkim zainteresowanym instytucjom pieniądza elektronicznego, które nie spełniły wymogów w terminie sześciu miesięcy od [\[termin wdrożenia dyrektywy\]](#).
2. Państwa członkowskie mogą zapewnić automatyczne otrzymywanie zezwolenia przez instytucje pieniądza elektronicznego i ich wpis do rejestru określonego w art. 3, jeżeli właściwe organy posiadają już dokumentację potwierdzającą, że spełniono wymogi ustanowione w art. 3, 6 i 7. Właściwe organy informują zainteresowane instytucje pieniądza elektronicznego przed udzieleniem zezwolenia.
3. Państwa członkowskie zezwalają osobom prawnym, które przed [\[data przyjęcia wniosku Komisji\]](#) podjęły działalność jako podmioty określone w przepisach prawa krajowego wdrażających art. 8 dyrektywy 2000/46/WE, na kontynuowanie tej działalności na terytorium danego państwa członkowskiego do [\[12 miesięcy po terminie transpozycji\]](#) bez składania wniosku o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 3. Zakazuje się emitowania pieniądza elektronicznego wszystkim instytucjom pieniądza elektronicznego, którym nie udzielono zezwolenia lub wobec których nie zastosowano w tym okresie wyłączenia zgodnie z art. 10.

Artykuł 16
Zmiany w dyrektywie 2005/60/WE

1. Artykuł 11 ust. 5 lit. d) dyrektywy 2005/60/WE otrzymuje brzmienie:

„d) pieniądza elektronicznego w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2009/.../WE (*) w przypadku, w którym – jeżeli nie ma możliwości doładowania – maksymalna kwota przechowywana elektronicznie na nośniku nie przekracza [500 euro] lub w którym – jeżeli istnieje możliwość doładowania – obowiązuje ograniczenie łącznej kwoty transakcji przeprowadzonych w danym roku kalendarzowym do [3 000 euro], z wyjątkiem przypadków, w których posiadacz określony w art. 5 dyrektywy 2009/.../WE dokonał w tym samym roku kalendarzowym wykupu na kwotę w wysokości [1000 euro] lub więcej.”.

(*) Dz.U.

Artykuł 17
Zmiany w dyrektywie 2006/48/WE

1. W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) Punkt 1) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„l) „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na przyznawaniu kredytów na swój własny rachunek;”;

- b) Punkt 5) otrzymuje brzmienie:

„5) „instytucja finansowa” oznacza przedsiębiorstwo inne niż instytucja kredytowa, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie jednego lub więcej spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt. 2-12 i 15 załącznika I;”.

2. W załączniku I dodaje się punkt 15 w brzmieniu:

„15. Emisja pieniądza elektronicznego”.

Artykuł 18
Uchylenie

Dyrektywę 2000/46/WE uchyla się ze skutkiem od dnia [\[termin transpozycji określony w art. 19 ust. 1\]](#).

Wszelkie odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 19
Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [...] przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować wymienione przepisy od dnia [...].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 20
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Komisji

Członek Komisji